

door Jean H. Creuwels, Maastricht

De bedoeling van deze wandeling is wandelaars kennis te laten maken met het leefgebied van de das. Dit gebeurt aan de hand van uitleg over het gebied en “sporen” in het landschap, waaraan men kan zien dat er dassen voorkomen. Deze sporen kunnen zijn: wissels, poepplaatsen, haar aan prikkeldraad en de echte verblijfplaatsen van de das. Dit kunnen zijn vluchtpijpen, bijburchten en hoofdburchten.

Begin- en eindpunt van deze ca 7,5 km lange wandeling is de parkeerplaats bij de Sporthal van Gronsveld aan de Keerderweg, te bereiken via de Kampweg (verbindingsweg tussen Gronsveld en Sint Geertruid). De wandeling kan onderweg met ca 3 km verlengd worden.

Karakteristiek van de wandeling

Het landschap dat we tijdens de wandeling belopen ligt ten oosten van de Maas en wordt gevormd door het laagterras van de Maas, het middenteras en hellingbossen die ons voeren naar het hoogterras. Het gebied ligt ten noorden en noordoosten van de voormalige gemeente Gronsveld.

Als we op de parkeerplaats staan en noordwaarts kijken zien we restanten van het voormalig kleinschalig gebruik door agrariërs. Een enkele hoogstamboomgaard, enkele laagstamboomgaarden en graslanden. Ideale voedselgebieden voor de das die immers bijna alles eet wat op de grond ligt, kruipt, in de grond zit, ja zelfs loopt, als hij het te pakken krijgt. Wormen vormen het hoofdvoedsel van de das. Daarbij komen allerlei kleine diertjes alsmede valfruit en boomvruchten zoals noten. Hij houdt van zoetigheid. Aardbeien en afgevalen kersen zijn een traktatie.

De wandeling

Met de rug naar de sporthal verlaten we de parkeerplaats en gaan naar links tot aan de verkeersweg waar we via het rijwielpad naar links gaan. We verlaten de bebouwde kom en blijven deze weg volgen.

Waar de verkeersweg naar rechts afbuigt houden we links aan. Een veldpad voert ons tussen laagstamboomgaarden door in de richting van het bos dat we bereiken na het passeren van 2 draaihekjes.

Het bosdeel dat we ingaan heet de “Trichterberg”. Dit maakt deel uit van het “Savelsbos”.

De brede holle weg die we nu volgen, was de voormalige verbindingsweg tussen Gronsveld en Eckelrade. Na ca 200 meter houden we rechts aan en gaan rechtoe rechtaan omhoog. Boven gaan we naar links en bij een splitsing houden we rechts aan.

We lopen nu door een bosdeel dat door veel dassen wordt bewoond. De attente wandelaar heeft al diverse dassenwissels kunnen zien en

als hij goed oplet op een aantal plaatsen naast het pad poepputjes van de das gezien.

De weg daalt en draait naar links.

Ondertussen kijken we rechts uit op een echte diepe grubbe waarin duidelijk vluchtpijpen en bijburchten van de das te zien zijn. De hoofdburchten liggen aan het oog onttrokken.

De weg draait weer naar links. Ca 150 meter na de tweede bocht, inmiddels zijn we een trappenpad gepasseerd, zien we direct links naast het pad een dassenburcht.

Bekijk deze maar eens goed. Dit is een bijburcht die vooral als winterverblijfplaats wordt gebruikt. In 2006 was het een zogeheten kraamburcht, toen werd deze burcht bewoond door een koppel dassen met 3 jongen.

Nu moeten we ca 50 meter terug lopen en we gaan over een trappenpad links naar beneden. Via een hekje verlaten we het bos en steken schuin naar rechts een weiland over. We komen bij een draaihekje en gaan naar links tot aan een dwarsweg waar een bank staat.

Nu goed opletten! We steken de eerste weg over, gaan even naar links en nemen dan het rechter bospad, houden rechts aan en gaan steil omhoog. We beklimmen nu de “Riesenberg”. Via een klaphekje komen we op een open vlakte. We bevinden ons nu bij Huize De Beuk.

Aan de rechterzijde zien we duidelijk dat Riesenberg in feite een blok kalk is waar mensen al eeuwen lang dankbaar gebruik van gemaakt hebben. Sedert de komst van de ENCI en het gebruik van andere bouwmaterialen is de mergelwinning in de oude vorm gestopt.

De helling links wordt beheerd als kalkgrasland. Daardoor groeien hier talrijke zeldzame en minder zeldzame bloemen.

De strook land tussen de Riesenberg en de Trichterberg is een zogeheten droogdal dat vele kilometers oostwaarts begint. Dit dal is een prachtig stukje natuurgebied waar behalve vele soorten planten ook vele variëteiten insecten,

vogels, amfibieën, reptielen en zoogdieren voorkomen. Zoals dassen, vossen, vleermuizen, reeën en marterachtigen als bunzing en steenmarter.

De reptielen worden vertegenwoordigd door hazelwormen en levendbarende hagedissen. Diverse soorten kikkers, salamanders en padden vormen de amfibieëngroep met als bijzonderheid de vroedmeesterpad.

Via een klaphekje verlaten we het plateau en na het volgend hekje nemen we het pad rechtdoor. We volgen steeds min of meer het breedste pad rechtdoor. Ook hier zien we vele sporen van dassenaanwezigheid zoals poepplaatsen, wissels en vluchtpijpen. We komen uit op een "open" plek met rechts een kolossale beuk, die helaas niet meer al te gezond is. Rechts zien we een ingang van een groeve, de zogeheten "Helgroeve".

Wie nog niet moe is kan hier kiezen voor de korte route lees verder bij <<< >>>. Degene die nog een extra lus van ca 3 km wil lopen, gaat gewoon rechtdoor.

De weg stijgt lichtjes en we passeren links een oude lindeboom. De zogeheten "Hotsboom", deze vormde vroeger de afbakening tussen de dorpen Gronsveld en Cadier en Keer. Onze wandelweg is dus een oude verbinding tussen die woonkernen.

Wij vervolgen het pad tussen de akkers door en lopen nu over het Gruisveld, een oud Keers toponiem. We bereiken een vijfsprong met kruisbeeld en zitbank.

Literatuur over de groeves:

- Delfstoffen in Cadier en Keer, P.J. Felder
- De prehistorische Vuursteenmijnen van Rijckholt - St. Geertruid, Ned. Geologische Vereniging, afdeling Limburg
- Krijt van Zuid Limburg, W.M. Felder en P.W. Bosch

Hier nemen we het eerste pad links, tussen de akkers door, terug richting bosrand. Onderweg zien we weer dassenwissels en poepplaatsen. Het pad maakt enkele haakse bochten en zodra we in de uitloper van het bos zijn aangekomen gaan we naar rechts. We volgen de geel/groene route en passeren een alleenstaande lindeboom (links staat een bank).

Een eindje verder gaan we scherp naar links en volgen nog steeds de geel/groene route.

Het pad, met als toponiem Lindeweg, slingert langs de bosrand en rechts hebben we zo nu en dan een mooie doorkijk op het Maasdal.

We passeren links enkele dichtgemaakte ingangen van de zogeheten "kleiberg"-groeves. Uiteindelijk komen we weer bij de "Hotsboom". Nu gaan we naar rechts, dalen tot aan de kolossale beuk waar de lus begonnen is.

<<< >>> We gaan direct naar links omlaag door een smalle holle weg, de Helweg, die zwaar te lijden heeft door het gebruik van ruiters en daardoor extra snel erodeert, waardoor een diepe gleuf ontstaat.

Bijna aan het einde stuiten we op een kolossale dassenburcht aan de linker kant van het pad. Tenminste dat was zo tot zomer 2004. Nadien hebben de dassen ogenschijnlijk ook het pad als woning in gebruik genomen. Deze hoofdburcht heeft enkele bijburchten in de nabijgelegen laagstamboomgaard en in een stukje hellingbos onder de Beuk.

We volgen het pad rechtdoor, komen bij de verharde Keerderweg, houden links aan en komen spoedig bij ons vertrekpunt de parkeerplaats van de Sporthal.